

Luggemise d.

I.

Oli üks weike terrane tüttarlaps, Maria nimmi, kaksteistkümnend aastat wana, lahke illusa näoga. Sedda sadeti isä kääst iggal Jummalä päwal metsa, ilm olgo kui tahtes. Piddi seält kuiwi ofse korjama, mis tuul oli mahha aianud, ja mis neil koddõ kütmisses tarwis läksid. Kui tuul ei olnud mitte paljo mahha aianud, et waene laps ei janud mitte suurt kimpo korjata, süs isä taples hirmsaste lapiega, ja wahhel juhtus kül weel kurjemat temmale. Mees oli wiimne tigge ja nurjato loom, kes ei kannud ei suggogi hoolt omma naese egga omma kolme laste eest, ja nisammoti wäbbe omma kingseppa ammeti pärrast. Kõrts ei jätnud temmale seks ühtegi aega järrele. Ei mitte allati ei

olnud temma nisuggust süleannetumat olnud, waid olli kül, enne sedda aega, mõistnud ennese ja perre eest targaste murretseda. Agga kui raskemad aiad ja haigusseid ollid temud, et maia luggu rippalisseks läks, olli mees nukraks nurjaks sanud. Otsis selle wasto abbi õnnetuma lahkumisse läbbi. Sepärrast ei ükski ei tarwitand tedda wi maks eennam temma ammeti polest, ja perre läks üsna nurja. Waene olli kül weel tül aega murrelinne hing temma omma eest ja muudo ka wäsimatta töteggija, agga Jummal pärrago, nisammoti kui mees, pimne Jummalä pühha sanna polest. Ja kust wõta ka sedda walgustust, sest et ramatuid ei olnud neil mitte, ja kui olleks ka, mõllemad ei õskand sugugi luggeda, ja kirrik olli neil üsna wõõras koht. Waene piddi nüüd sedda toitmisse murret ehnese peäle üksnes wõtma, ja se läks temmale ni kaua häddaste korda, kui jõudis kui personaene teistele tööd teha. Agga sest et se kibbe maia murre,